Březen 2026

Z obsahu: Co hlodá hlodavce – slepičky a kuřátka – invazní druhy – seminář s V. Bořánkem – podcast M.O.Vácha – boxovat či neboxovat – slow fashion – jehňata

Zveme vás

Co hlodá hlodavce – středa 11. března (16 – 18 hod)

Jak se správně starat o morče a co všechno potřebuje křeček ke spokojenému životu? Budeme si povídat o jejich potřebách i o tom, co bychom měli dobře zvážit ještě předtím, než si takového mazlíčka pořídíme domů. Nějaká z našich zvířat si pohladíme a nakrmíme. A tentokrát se nebudeme omezovat čistě jenom na hlodavce, ale zmíníme i naše zookoutkové zakrslé králíky.

Více informací a přihlášení ZDE.

Slepičky a kuřátka – středa 25. března (16-18 hod)

Víte, že kvočny se dorozumívají se svými mláďaty, ještě když jsou ve vajíčku? Podíváme se na kratičké video o líhnutí, zjistíme spoustu zajímavostí o ptačích mláďatech, zažijeme kontakt s kuřátky a na dvorečku nasypeme zrní jejich maminkám. Zamyslíme se také nad tím, co můžeme udělat pro spokojený život slepiček my.

Více informací a přihlášení ZDE.

Semináře přímo pro vás

Jak ve výuce pracovat s tématem invazních druhů - čtvrtek 12. března (14 – 17 hod)

Na semináři účastníci získají teoretický rámec a návodné scénáře, jak problém biologických invazí a souvisejících rizik žákům základních škol i studentům škol středních vyložit a jak s tématem poutavě pracovat.

Vše je doplněno různorodými aktivitami, úkoly, pracovními listy a edukačními deskovými a karetními hrami.

Více informací a přihlášení na tuto akci ZDE.

Škola pomůcek při práci ze země i pod sedlem – Václav Bořánek – sobota 21. března (10 – 17 hod)

Teoretický seminář je zaměřen na základní znalosti, bez kterých nelze vytvořit kvalitní jezdeckou nadstavbu, rozvíjet komunikaci a spolupráci s koněm. Je důležité vědět v daném okamžiku co, proč a jak děláme, připravit si dobře situaci.
Více informací a přihlášení ZDE.

Nenechte si ujít

V časech morálních krizí je nejhorší zůstat neutrální.

Svět kolem nás se rychle mění, vnímáme polarizaci společnosti a ani Česká republika nezůstává pozadu. Politici, umělci a další angažovaní lidé se k dění vyjadřují, poskytují rozhovory, komentují situaci. Jsme svědky i účastníky shromáždění a setkávání lidí.

Proč vlastně? Co nám vadí na současné situaci? Vzešla přeci z demokratických voleb!

Možná je příčina v tom, že vnímáme směřování současného světa jako pouhý soubor politicko-ekonomických zájmů. Možná nám chybí ukotvení současného dění v morálce a hodnotách. Zajímavý rozhovor na toto téma vedla Nora Fridrichová s Markem Orko Váchou.

Pokud máte zájem, poslechnout si ho můžete ZDE.

Welfare okénko

Boxovat či neboxovat?

Nebojte se, neposíláme koně do ringu. Řešíme ustájení, téma, které rozděluje koňský svět. Pro koně je život v boxu občas stejný boj jako v ringu – jen soupeřem není jiný kůň, ale nuda a prostor 4x4 metry.

Představte si, že byste většinu dne trávili v místnosti o velikosti jedné větší válendy. Měli byste jídlo, nápoje, střechu nad hlavou, možná i okénko. Občas nějaké ty výkaly pod nohama a čpavek z moči kolem sebe. Přes mříž pohled na kolegu či kolegyni. A ven byste šli na 1 - 2 hodinky denně. Připomíná vám to život ve vězení? Pro mnohé koně je to realita.

Nedostatek podnětů a pohybu při dlouhodobém ustájení v boxu vede k frustracím, problémům s pohybovým aparátem a může vést ke stereotypnímu chování. Ať již se jedná o klkání, což je vážná porucha chování v podobě nasávání vzduchu do jícnu, nebo tkalcování. Při této poruše kůň stojí s rozkročenýma předníma nohama a hodiny stereotypně přešlapuje z jedné strany na druhou a kýve hlavou.

Takže boxovat či neboxovat? Odpověď není černobílá. Box má své místo při rekonvalescenci, u specifických zdravotních potřeb, při odpočinku. Problém nastává, když se z nouzového řešení stane standard.

Pokud můžeme dát koni více času a prostoru k pobytu venku, udělejme to. Život ve stádě na pastvině či v prostorném výběhu s přístřeškem je z hlediska welfare nejpřirozenější. Kůň má pohyb, sociální kontakt i možnost volby.

Spokojený kůň je nejen zdravější a šťastnější, ale pro nás i bezpečnější partner.

Ekotip

Fast fashion nebo slow fashion? A nešlo by to vlastně hezky česky?

Slow fashion neboli pomalá móda je pojem, který se na nás poslední dobou valí ze všech stran, nebo na nás jednou za čas vykoukne. Ale co vlastně znamená?

Pomalá móda je reakcí na konzumní obchodní řetězce s fast fashion (rychlou módou) a je to udržitelný a etický přístup k výrobě a spotřebě oděvních produktů. Často je tento pojem spojován s dražší investicí do kupovaných oděvů. Ale jde to i jinak. **Pomalá móda je zároveň i životní styl** a proto pro vás přinášíme několik tipů, jak zpomalit.

- Máme secondhandy a různé swapy (výměny) oblečení, čas od času nějaký pořádáme i my, jak jistě víte. Tam oblečení seženu za menší peníz, nebo můžu přijít vyměnit nové za své, které se mi nehodí.
- Kupujte u českých výrobců, oblečení tak necestuje přes půlku světa.
- Někdo se může rozhodnout pro to si koupit dražší oblečení z kvalitního materiálu (třeba přírodní materiály jako len, bavlna apod.). Vydrží déle a nemusíme tak kupovat každý rok nové.
- Kdo nemá sílu ani náladu na to hledat swapy nebo si kupovat dražší oblečení, může zvolit šetrnější péči o oblečení, které díky tomu také vydrží déle (od praní na nižší teploty, po sušení mimo sušičku).
- A pro ty z nás, kteří rádi plánujeme, je možností prostě naplánovat šatník nadčasově, tak, že ho budeme moct nosit několik let po sobě.

A proč se s tím vším namáhat? Přestože v České republice již máme povinnost třídit textilní odpad (od 1.1.2025), tak přibližně 20 % končí i tak na skládkách a odhaduje se, že vyprodukujeme 60 tisíc tun textilního odpadu. Každý z nás ročně vyhodí asi 13 kg textilu.

To vše má dopad na náš ekosystém a přírodu.

Zpomalme všichni aspoň trochu. Nač se honit, **rychlost máme ve svých rukou.** ☺

Zprávy ze SRAZu

Jehňátek už máme plný výběh

